

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 282/2024
11.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Дарко Перазић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., кога заступа др Немања Алексић, адвокат у ..., одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж 5166/23 од 06.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж 5166/23 од 06.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Привредног апелационог суда Пж 5166/23 од 06.12.2023. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду П 4966/22 од 04.09.2023. године, у ставу I изреке одбијен је предлог туженог од 19.06.2023. године за понављање поступка окончаног правноснажном пресудом Привредног суда у Београду П 4966/22 од 30.01.2023. године као неоснован. Ставом II изреке одбијен је као неоснован предлог туженог од 19.06.2023. године да се укину клаузуле правноснажности и извршности стављене на пресуду Привредног суда у Београду П 4966/22 од 30.11.2023. године. Ставом III изреке обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 139.500,00 динара.

Решењем Привредног апелационог суда Пж 5166/23 од 06.12.2023. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено је првостепено решење.

Против правноснажног другостепеног решења тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗППа.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег

интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије туженог, изјављене на основу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-др. закони), Врховни суд је нашао да у овој врсти поступака не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити су испуњени други услови за одлучивање о ревизији као посебној.

Према разлозима побијаног решења и стању у списима, првостепени суд је поступајући по тужби овде тужиоца ради исплате дуга од 10.620.000,00 динара, а у којој је као тужени означен ББ из ..., тужбу и допис уз тужбу доставио туженом дана 19.12.2022. године. Након што тужени истеком рока од 30 дана за изјашњење за тужбу, није поступио по достављеном решењу и дао одговор на тужбу, првостепени суд је донео пресуду на основу пропуштања П 4966/22 од 30.01.2022. године којом је усвојио тужбени захтев. Првостепени суд је туженом пресуду уручио дана 09.03.2023. године, и након истека рока од 15 дана као рока за жалбу на првостепену одлуку пресуда је снабдевена клаузулом правноснажности и извршности са даном 25.03.2023. године.

Тужени је поднео предлог за понављање поступка и укидање клаузуле правноснажности и извршности из разлога прописаних одредбом члана 426. став 1. тачка 2 Закона о парничном поступку. Образложио је да никада није примио ни тужбу, ни допис уз тужбу, а ни пресуду, да му никада није достављено ниједно обавештење да акте може преузети у суду на адреси свог пребивалишта ..., те да је за све сазнао тек након што му је извршитељ уручио обавештење у поступку спровођења извршења пресуде.

Нижестепени судови су одбили захтев за понављање поступка и укидање клаузуле правноснажности и извршности налазећи да је туженом достављена тужба преко огласне табле суда на начин прописан одредбама члана 141. ЗПП, те да не стоје разлози за понављање поступка које тужени истиче у свом предлогу.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке, Врховни суд закључује да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као посебној. О предлогу за понављање поступка нижестепени судови су одлучили применом релевантних одредаба Закона о парничном поступку, ценећи разлоге туженог на којима заснива свој предлог, а указивање туженог на повреду одредаба парничног поступка не представља разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Такође, не ради се о правном питању од општег интереса, нити о правном питању у интересу равноправности грађана јер одлука суда о понављању поступка који се заснива на одредби члана 426. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку зависи од конкретне чињеничне ситуације, и нема општи домашај.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са чланом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23-др. закон), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Ово из разлога што се ревизија против решења може изјавити само према условима прописаним одредбом члана 420. Закона о парничном поступку. Одредбом става 1. и 2. наведеног члана прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, са тим да ревизија није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. У ставу 5. прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којима се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о решењу којим се поступак правноснажно окончава, нити о решењу другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка (већ напротив, ради се о одбијању предлога), Врховни суд налази да ревизија туженог није дозвољена.

У складу са изнетим, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић